

حمزه نوذری

جامعه‌شناس و استاد دانشگاه

در یادداشت قبلی با عنوان مسئله دست‌فروشی در ایران به دو نوع نگاه در حوزه دست‌فروشی، تنوع و تکثر دست‌فروشان و مسئله سامان‌دهی آن اشاره کردم. اما مسئله‌ای که در این یادداشت بیان می‌کنم شاید کمی عجیب به نظر برسد؛ دست‌فروشی در دانشگاه. از زمان حضوری‌شدن آموزش دانشگاهی از ابتدای سال ۱۴۰۱ مسئله‌ای که بیش از همه بیان شده، تعارض بین متولیان فرهنگی در دانشگاه، دستورالعمل‌ها و بخش‌نامه‌های فرهنگی با نحوه پوشش و رفتار برخی دانشجویان به‌ویژه دانشجویان دهه‌هشتادی است؛ اما مسئله‌ای که نه به شکل گسترده ولی نوظهور در دانشگاه شکل گرفته، دست‌فروشی در محیط دانشگاه ازجمله محیط اداری و آموزشی است. در گذشته نیز دست‌فروش و فروش خرده‌کالایی کم‌پوشش در خوابگاه‌های دانشجویی وجود داشته است و برخی دانشجویان به جهت دسترسی به کالایی با قیمت مناسب سعی می‌کردند این‌کالاها را به قیمت پایین‌تر از مغازه‌ها در اختیار بقیه دانشجویان قرار دهند. حتی قبلا از مجازی‌شدن آموزش دانشگاه هم کانال‌ها و گروه‌هایی در فضاهای

دست‌فروشی در دانشگاه

مجازی حتی به میانجی، وساطت و کمک زیرساختی معاونت‌های فرهنگی و دانشجویی برای مبادله کالاها بین دانشجویان ایجاد شده بود و شبکه‌های اجتماعی مجازی ابزاری برای خرده‌فروشی و دست‌فروشی کالاها در بین دانشجویان بود. اما این روزها دست‌فروشی در دانشگاه شکل تازه‌ای به خود گرفته است. برخی دانشجویان (بیشتر دانشجویان پسر) در محیط‌های اداری و گروه‌های آموزشی سعی می‌کنند کالاهایی را به فروش برسانند. دانشجویان به اتاق‌های کارمندان و استادان مراجعه می‌کنند تا کالاهایی مانند زعفران در بسته‌های کوچک، جوراب، کفی کفش، لوازم جانبی تلفن همراه و… را بفروشند. این دانشجویان در فروش کالاها مهارت زیادی دارند. گرچه مسئله دست‌فروشی و فروش خرده‌کالایی در محیط خوابگاهی معمول است، در محیط اداری و آموزش دانشگاه چندان گسترده نیست، اما پدیده نوظهوری است که بیم آن می‌رود توسعه پیدا کند. برخی معتقدند ایرادی ندارد دانشجویان برای پول‌جویی، دادن هزینه غذا و خوابگاه یا کمک خرجی خانواده کالاهای شهر

آلمان برای جایگزینی انرژی روسیه به فراتر از خلیج فارس می‌نگرد

ژرمن‌ها بر دروازه آفریقا

موافقت کرده است. اما دیگران در این زمینه سریع‌تر از آلمان اقدام کرده‌اند. شرکت انرژی ایتالیایی انی (Eni) در ماه‌های گذشته قراردادهایی را با الجزایر، مصر، آنکولا و جمهوری کنگو امضا کرده است. ایتالیا می‌خواهد با این اقدام نیمی از گاز وارداتی خود از روسیه را با خرید گاز از این کشورها تأمین کند.

نروت‌بالقوه آفریقا

کشورهای آفریقایی امکانات خوبی برای تأمین گاز مایع در بازارهای جهان دارند. به‌عنوان مثال می‌توان به موزامبیک، نیجریه، غنا، ساحل عاج و لیبی اشاره کرد. علاوه‌براین کارشناسان معتقدند لازم نیست در آفریقا از صفر شروع کرد؛ زیرا درحال‌حاضر حدود ۱۸ درصد از گازی که به مقصد اروپا ارسال می‌شود، از کشورهای آفریقایی است.

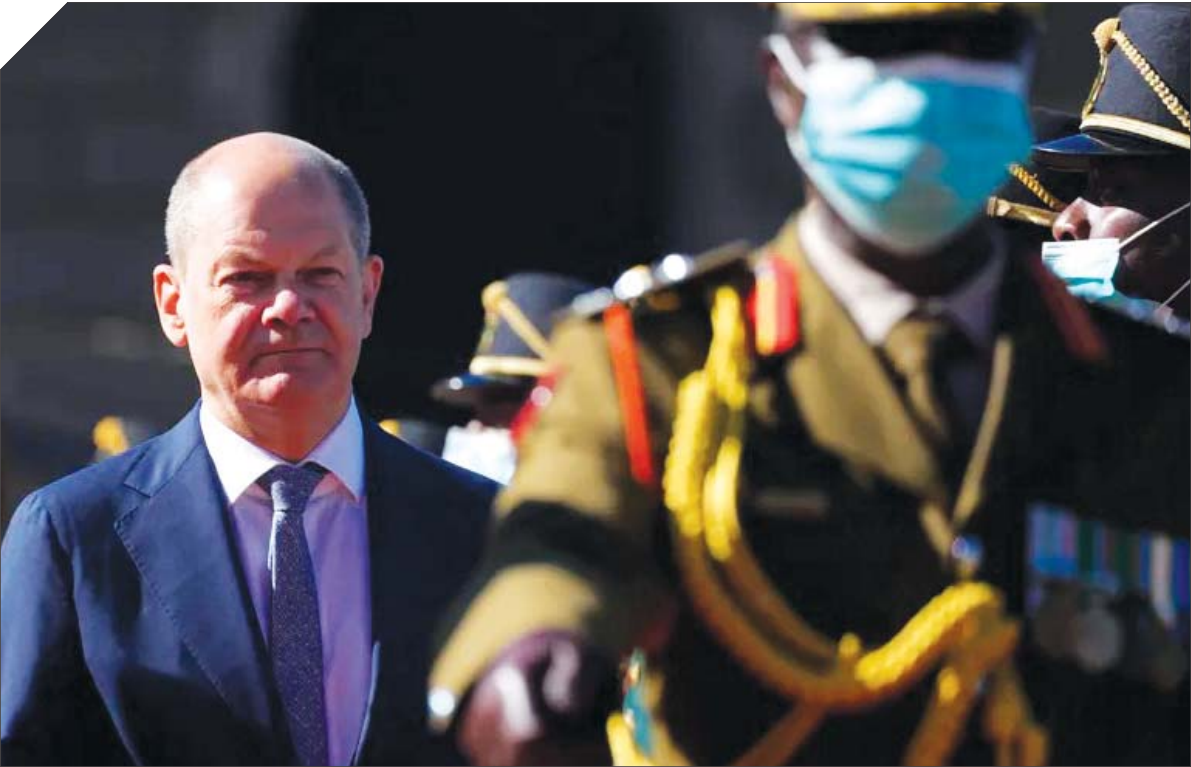
هم‌اکنون یک خطوط لوله از لیبی به ایتالیا و همچنین از الجزایر به اسپانیا کشیده شده است. علاوه‌براین طرحی در دست بررسی است که گاز مایع را از طریق یک خط لوله چهار هزار کیلومتری از صحرا به نیجریه و سپس الجزایر منتقل می‌کند و از آنجا به اروپا می‌رساند. نیجریه هم‌اکنون شش پایانه گاز مایع دارد. در آفریقای جنوبی هم برنامه‌هایی برای مناصحه جدید پایانه گاز مایع در خلیج ریچاردز در سواحل شرقی این کشور در جریان است. این موارد تنها نمونه‌هایی از امکانات این کشورها است. استفان لیبینگ، رئیس هیئت‌مدیره انجمن بازرگانی آلمان و آفریقا، به روتیزر می‌گوید که آفریقا به دلیل نزدیکی جغرافیایی و هزینه‌های حمل‌ونقل ارزان می‌تواند در این زمینه تأثیرگذار باشد. اما نمی‌تواند به‌تنهایی مشکل اروپا را حل کند.

به گفته او جایگزین‌کردن گاز مایع این کشورها با گاز روسیه ساده نیست. از یک سو ایجاد تأسیسات بهره‌برداری از این ذخایر می‌تواند سواحل سنگال را که مرکز ماهی‌گیری و گردشگری این کشور است، با خطرات زیست‌محیطی روبه‌رو کند و از سوی دیگر اروپایی‌ها خیلی دیر از راه رسیده‌اند؛ زیرا خریداران گاز آفریقا، به‌ویژه کشورهای آسیایی و در رأس آنها چین خیلی پیش‌تر قراردادهای خود را با کشورهای آفریقایی منعقد کرده‌اند. چین با مصر قراردادهایی پرسود و بلندمدت در این زمینه بسته است. او می‌گوید ۸۰ تا ۹۰ درصد از گاز مایع این کشور هم‌زمان با بستن قرارداد برای درآمدت فروخته شده است. این پژوهشگر به صدراعظم آلمان توصیه می‌کند سراغ آنکولا و برخی کشورهای دیگر برود. لیبینگ به یک دشواری جدی دیگر نیز اشاره می‌کند و آن بی‌ثباتی سیاسی و جنگ‌های داخلی این کشورهاست. تنها در کشورهای غرب آفریقا از سال ۲۰۲۰ تاکنون پنج کودتا رخ داده است و اروپایی‌ها قطعا علاقه‌ای ندارند که وابستگی به کشوری مانند روسیه را با وابستگی گاز‌دولت‌های برآمده از کودتای نظامی جایگزین کنند. لیبینگ می‌گوید: «این نشان می‌دهد که مسیر پیش‌روی اروپا چقدر می‌تواند دشوار باشد. لیبی مثال خوبی است. شرکت آلمانی Wintershall سازمان منابع طبیعی سنگتال، این‌گونه توصیف کرده است: «اکنون اروپا در خانه ما را می‌زند». او گفته است جنگ همه چیز را تغییر داده و حالا اروپایی‌ها «مره سیاسی را می‌چشند که در کنفرانس اقلیمی کلاسکو در نوامبر گذشته تصویب کردند؛ سیاستی که به موجب آن تأمین مالی و توسعه ذخایر فسیلی جدید را به‌طور درخور توجهی دشوارتر می‌کند».

او تأکید کرده است‌که حتی آن زمان نیز رئیس‌جمهور سنگال به کشورهای اروپا هشدار داد که نباید با چنین سیاستی راه توسعه کشورهای فقیر آفریقایی را دشوارتر کنند. اکنون رئیس‌جمهور سنگال می‌گوید شرط عرضه گاز به بازار آلمان این است که این کشور در توسعه بهره‌برداری از ذخایر گاز سهمیم شود؛ موضوعی که شولتس با آن نخواهد کرد.

و استان خود یا کالاهایی که خودشان تولید می‌کنند مانند کیف چرم دست‌ساز و… را به فروش برسانند؛ حتی برخی همکاران این‌کار را تمرین عملی برای ورود به بازار کار رسمی در چند سال بعد می‌دانند. اما مسئله این است که اگر چنین پدیده‌ای گسترش یابد ممکن است محیط آموزشی دانشگاه نیز مانند مترو، اتوبوس و برخی محلات و خیابان‌ها عرصه دست‌فروشی شود و علم و دانش به حاشیه برود. دانشجویی که وقت غیرکلاسی خود را می‌تواند به مطالعه، پژوهش، مهارت‌آموزی، حضور در مراکز رشد و نوآوری دانشگاهی بگذراند، در محیط‌های اداری از این اتاق به آن اتاق مشغول فروش خرده‌کالاها می‌شود. بفروشند. این دانشجویان در فروش کالاها مهارت زیادی دارند. آموزش و پژوهشی غیرکلاسی این دانشجویان را منتفی کرده و دست‌فروشی تنها راه پیش‌روی آنها برای تأمین احتیاجات زندگی است. به نظر می‌رسد دانشگاه‌ها هرچه‌سریع‌تر باید برای چنین پدیده نوظهوری تدبیری بیندیشند. بازارچه‌های دانشجویی یکی از این راه‌حل‌هاست. مراکز رشد و فناوری دانشگاه‌ها و شرکت‌های دانشگاهی

باید بیش از پیش حک شده در دانشگاه باشند. این مراکز و واحدها هرچند در دانشگاه مستقر هستند و از حمایت‌های متعددی برخوردارند، اما کمتر خدماتی به دانشجویان ارائه می‌کنند و به عبارتی از دانشگاه جدا شده‌اند. ایده نولیبرالی دانشگاه به‌مثابه بازار (بخوانید دانشگاه کارآفرین) که بر اساس آن دانشگاه و دانشگاهیان باید کالاها و خدمات بازارپسند ارائه کنند تا بتوانند ادامه حیات بدهند، بسیار نقد شده است؛ زیرا عملا دانشگاه را تبدیل بازار بزرگی می‌کند که همه‌چیز را کالایی می‌کند. مسئله دست‌فروشی در دانشگاه پدیده نوظهوری است که در صورت گسترش و تدبیرنکردن برای آن، ممکن است دانشگاه محلی برای دست‌فروشی شود. به عبارتی ممکن است با دانشگاه به‌مثابه بازار روز و بازار دست‌فروشان مواجه شویم. هرچند چنین مسئله‌ای در حال حاضر خیلی دور به نظر می‌رسد و گفته می‌شود این ایده بزرگ‌نمایی و درشت‌نمایی درباره مسئله‌ای است که هنوز چندان گسترش نیافته، اما لازم است قبل از دیدن‌شدن به آن پرداخته شود.

نیز وارونه کرد. در آغاز ماه آوریل و به دنبال انتشار تصاویر جسد قربانیان در بوچا، ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، مرکز را به حومه کی‌یف دعوت کرد تا به او نشان دهد «سیاست امتیازدادن به روسیه در ۱۴ سال گذشته به چه فاجعه‌ای منجر شده است».

انگشت اتهام همچنین از لهستان و کشورهای بالتیک به سوی مرکز نشانه رفت؛ اما آنها نه‌فقط مرکز که حداقل یک نسل از سیاست‌مداران آلمانی را مورد انتقاد قرار می‌دهند که دیپلماسی «تغییر از طریق تجارت» را انتخاب کرده‌اند. از‌جمله این سیاست‌مداران فرانک والتر اشتاین‌مایر، وزیر خارجه سابق آلمان و رئیس‌جمهور فعلی این کشور است که چندی پیش به «ارزیابی اشتباه» خود در قبال روسیه اعتراف کرد. به‌ویژه آنچه اعتبار این کشور را در داخل و خارج خدشه‌دار کرده، نقشی است که گرهارد شرودر، صدراعظم اسبق و عضو حزب سوسیال‌دموکرات بازی کرده است. این یک رسوایی تلقی می‌شود که شرودر هنوز حاضر نشده از پوتین فاصله بگیرد.

نقطه عطف؟

وقتی جنگ اوکراین آغاز شد، اولاف شولتس در پارلمان آلمان از «درسی که دولت آلمان گرفته» و «نقطه عطفی» در سیاست آلمان سخن گفت. او از سوی دیگر با دادن هشدار در مورد احتمال بروز جنگ جهانی سوم، درباره ارسال تسلیحات به اوکراین و تحریم همه‌جانبه انرژی علیه روسیه «تعلل کرد». به همین دلیل است که بسیاری «نقطه عطف» مدنظر او را از جدی نگرفتنند. در آغاز ماه آوریل، مردم در مقابل سفارت آلمان در ویلنیوس لیتوانی اعتراض کردند که برلین از تحریم کامل نفت و گاز حمایت نکرده است. ماتئوش مروایوسکی، نخست‌وزیر لهستان، شولتس را متهم کرد که همچنان به جلوگیری از تحریم‌های قاطع‌تر اتحادیه اروپا ادامه می‌دهد. در کشورهای بالتیک، به روابط نزدیک آلمان با کرملین همواره با سوء‌ظن خاصی نگریسته شده است؛ زیرا آنها خود را قربانی احتمالی بعدی ولادیمیر پوتین می‌دانند. فولکر وایشلر، پژوهشگر مسائل اروپای شرقی، به نارضایتی شدید از «تردید دولت آلمان در مورد تحویل تسلیحات، تحریم انرژی و مسئله پیوستن اوکراین به اتحادیه اروپا در آینده» اشاره می‌کند و می‌گوید این در حالی است که از «آلمان انتظار رهبری اروپا» می‌رود.

تردید در نقش رهبری آلمان

با شروع جنگ اوکراین، اعتبار آلمان به‌عنوان «دوست نزدیک مسکو» در میان متحدانش دهم‌شار شده است. این می‌تواند توازن قوا را در اتحادیه اروپا تغییر دهد. یک سال پیش هنگامی که دوره صدراعظمی آنگلا مرکل به پایان می‌رسید، رهبران بسیاری کشورهای جهان به‌ویژه اروپا او را با ستایش بدرقه کردند. آنها او را مهم‌ترین رهبر اتحادیه اروپا و یکی از برجسته‌ترین رهبران غرب نامیدند. اما کارنامه ۱۶ساله دولت او همچنین شامل ممانعت از پیوستن اوکراین به ناتو و تصویب خط لوله گاز طبیعی نورد‌استریم ۲ در دریای بالتیک از روسیه به آلمان، آن هم اندکی پس از اشغال شبه‌جزیره کریمه از سوی روسیه است؛ مسائلی که آن زمان برای کمتر کسی مطرح بود.

اما ۲۴ فوریه ۲۰۲۲، آتالنا بریوک، وزیر خارجه دولت جدید آلمان گفت: «امروز ما در دنیای متفاوتی از خواب بیدار شدیم». به گفته او حمله روسیه به اوکراین نه‌تنها نظم پس از جنگ در اروپا، بلکه ارزیابی سیاست آلمان در قبال روسیه را

حمایت واشنگتن از تایوان؛ از حرف تا عمل

و جوان او، سخنگوی وزارت امور خارجه این ناحیه، از این اظهارات «صمیمانه استقبال و تشکر کرده است». او گفت: «چالشی که چین برای امنیت تنگه تایوان ایجاد کرده است، نگرانی زیادی را در جامعه بین‌المللی برانگیخته است. تایوان به ارتقای قابلیت‌های دفاعی خود و تعمیق همکاری با ایالات متحده، ژاپن و سایر کشورهای همفکر خود برای دفاع مشترک از امنیت تنگه تایوان و درعین‌حال ارتقای صلح، ثبات، امنیت و رفاه در منطقه هند و اقیانوس آرام ادامه خواهد داد». در این میان، یک مقام کاخ سفید گفت اظهارات بایدن منعکس‌کننده تغییر سیاست ایالات متحده نیست. هنوز مقامات نظامی آمریکا دراین‌باره اظهارنظری نداشته‌اند. بایدن در دیدار با یوکیوکی‌شیدای، نخست‌وزیر ژاپن، گفت هرگونه تلاش چین برای استفاده از زور علیه تایوان «به‌هیچ‌وجه تحمل نخواهد شد» و افزود که این امر «کل منطقه را به هم ریخته و اقدامی مشابه آنچه در اوکراین رخ داد، تلقی خواهد شد». او هشدار داد که در پی حمله روسیه به اوکراین، مسئولیت حمایت از تایوان بیش از پیش بر دوش ایالات متحده خواهد بود. بایدن در مورد چین گفت: «آنها با انجام پروازهای بسیار نزدیک و مانورهایی که انجام می‌دهند، درواقع با آتش بازی می‌کنند». رئیس‌جمهور آمریکا تأکید کرد «انتظار» دارد چین دست به اقدامی در جهت حمله به تایوان نزند اما گفت ارزیابی او «به این بستگی دارد که جهان چقدر در برابر عواقب طولانی‌مدت این کار هشدار دهند». او افزود یکی از مواردی که می‌تواند چین را از حمله به تایوان منصرف کند، این است که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، «بهای گزافی برای وحشی‌گری خود در اوکراین بپردازد» تا

مبادا چین و سایر کشورها تصور کنند که چنین اقدامی پذیرفتنی است.

بایدن از بیم تشدید تنش با روسیه مجبزه به سلاح هسته‌ای، هرگونه احتمال قرارگیری نیروهای آمریکایی در درگیری مستقیم با روسیه را رد کرد اما آمریکا میلیاردها دلار کمک نظامی به اوکراین ارسال کرده است؛ به‌طوری‌که اوکراین توانسته مقاومتی بیش از حد انتظار در برابر حمله روسیه داشته باشد.

این اولین بار نیست که بایدن متعهد به دفاع از تایوان در برابر حمله چین می‌شود اما هر بار مقامات دولتی آمریکا سپس ادعا کرده‌اند تغییری در سیاست آمریکا ایجاد نشده است. در ماه اکتبر گذشته، از بایدن درباره استفاده از ارتش ایالات متحده برای دفاع از تایوان سؤال شده بود و او پاسخ داد: «بله، ما تعهد داریم که این کار را انجام دهیم». این اظهارات بایدن درست قبل از تأیید رسمی پیمان تجاری اقیانوس هند و آرام موسوم به «پیمان هند و پاسیفیک» مطرح شده؛ پیمانی که تایوان از شرکت در آن مستثنا شده است. جیک سالیوان، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، تأیید کرده بود که تایوان جزء دولت‌هایی نیست که بتواند عضو چارچوب اقتصادی اقیانوس هند و آرام باشد. سالیوان گفت ایالات متحده می‌خواهد مشارکت اقتصادی خود با تایوان را یک به‌یک و بخشی تعمیق بخشد. بر اساس سیاست «چین واحد»، ایالات متحده پکن را به‌عنوان دولت چین به رسمیت می‌شناسد و با تایوان روابط دیپلماتیک ندارد. باین‌حال، ایالات متحده تماس‌های غیررسمی از طریق نمایندگان خود در تایپه را حفظ کرده و به تأمین تجهیزات نظامی برای تایوان ادامه می‌دهد.

" فراخوان عمومی "
واگذاری بخش دندانپزشکی بیمارستان امام خمینی (ره)
به صورت اجاره مشارکتی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی در نظر دارد بخش دندانپزشکی بیمارستان امام خمینی (ره) شهرستان فیروزکوه را به صورت مشارکتی به بخش خصوصی واگذار نماید . لذا از واجدین شرایط دعوت به عمل می آید حداکثر تا ۷ روز پس از درج آگهی جهت کسب اطلاعات بیشتر و اطلاع از شرایط اختصاصی و دریافت مستندات بصورت حضوری به ساختمان اداری بیمارستان واقع درکیلومتر ۳ جاده فیروزکوه به تهران روبروی اداره منابع طبیعی مراجعه و یا در ساعات اداری با شماره های ۰۲۱۷۶۴۵۹۲۴-۳ داخلی ۱۵۹ آقای افشار تماس حاصل فرمایند.

شناسه آگهی ۱۳۳۲۰۹۰

روابط عمومی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی

م الفبا ۷۰۹